

HR&Management

'เด็กเก่ง'
เขามีพ่อแม่แบบไหน? > 27

'เด็กเก่ง' เขามีพ่อแม่แบบไหน?

<http://homefinder.com.my>

People Sustainability

● **รศ.ดร.ศิริยุพา รุ่งรังสุข**
siriyupa.roongrengsuke@sasin.edu

คนเป็นพ่อเป็นแม่ทุกคนย่อมปรารถนาให้ลูกเป็นคนเก่ง เป็นคนดี และประสบความสำเร็จในชีวิตกันทั้งนั้น ส่วนจะต้องทำอย่างไรลูกจึงจะเก่ง ดี และประสบความสำเร็จก็เป็นคำถามที่ยังหาคำตอบแบบสูตรสำเร็จไม่ได้เลย
มีฉะนั้นเราคงไม่ได้เห็นพ่อแม่ที่แสนฉลาด แสนดี ประสบความสำเร็จสูงส่งในชีวิต มีลูกที่เป็นเด็กธรรมดาๆ มีอาชีพธรรมดาๆ

ไม่ได้โดดเด่นอะไรในสังคม แถมซ้ำร้ายบางคนยังมีลูกที่สติปัญญาไม่ค่อยฉลาด นิสัยเกเร เป็นอาชญากรก็มี

ผิดกับพ่อแม่บางรายที่มีสติปัญญา ระดับปานกลาง ฐานะทางการเงินและสังคม ไม่ค่อยดีนัก แต่มีลูกที่ฝ่าเหล่าฟ้าออก แสนจะปราดเปรื่อง สอบชิงทุนการศึกษาได้ทุกระดับ เรียนฟรีตลอดชีวิต จบแล้วก็มีบริษัทใหญ่ๆ มาจองตัวให้ไปทำงานด้วย ชีวิตรุ่งโรจน์ ชะไม่มี...ซึ่งก็ยิ่งหาทฤษฎีทางวิชาการมาอธิบายปรากฏการณ์แบบนี้ไม่ได้ หลายคนจึง (อยาก) สรุป (ง่ายๆ) ว่า **"เป็นเรื่องของบุญกรรมที่ตามมา"**

ดิฉันก็ไม่รู้เหตุผลอะไรมาหักล้างความเชื่อเรื่องบุญ-กรรม แต่เมื่ออยู่ในวงการ

ศึกษาที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างคน ก็ต้องพยายามหาวิธีการหนทางต่างๆ ของกระบวนการสร้างคนให้มีความรู้คุณธรรม และประสบความสำเร็จที่เป็นหลักการทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่คนทั่วไปสามารถนำไปปฏิบัติได้ ทั้งนี้ในการอบรมสั่งสอนเยาวชนทั้งหลายให้เป็นคนมีคุณภาพ ตัวพ่อแม่ของเยาวชนถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ที่มีผลกระทบต่อโดยตรงกับความสำเร็จของลูกที่สถาบันการศึกษาไม่สามารถมองข้ามได้

มีข้อมูลที่น่าสนใจจาก นิตยสารออนไลน์ Business Insider โดยเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคมที่ผ่านมา **"เรเชล จิลเลตต์"** และ **"เดวิด เบเบอร์"** ได้เขียนบทความที่รวบรวมคุณลักษณะของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีลูกที่ประสบความสำเร็จ โดยพ่อแม่

เด็กที่ได้รับการ อบรมสั่งสอน ทักษะทางสังคม จากพ่อแม่ เป็นอย่างดี จะประสบความสำเร็จ ในสังคม อย่างมีนัยสำคัญ

เหล่านี้มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกันอยู่หลายประการ เมื่อดิฉันได้อ่านก็เลยเกิดอาการหูผึ่งตาโตต้องอ่านบทความนี้ต่อทันที เพราะอยากจะทำอะไรหรือมีลักษณะพิเศษอะไร จึงทำให้พวกเขาช่วยส่งเสริมให้ลูกประสบความสำเร็จได้ พวกเขาแนะนำให้คุณลักษณะ 9 ประการของพ่อแม่ที่มีลูกประสบความสำเร็จโดยอ้างอิงถึงผลงานวิจัยของนักวิจัย และนักวิชาการที่สนับสนุนข้อสรุปเกี่ยวกับแต่ละคุณลักษณะดังนี้ค่ะ

1. พ่อแม่ที่สามารถสอนให้ลูกมีทักษะทางสังคม (Social skills) เรเซลและเดวิดอ้างว่ามีผลงานวิจัยของนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยดูค (Duke University) และมหาวิทยาลัยรัฐเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania State University) ที่ทำการศึกษาดูตามวิวัฒนาการของเด็กจำนวน 700 รายทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่เด็กเหล่านี้อยู่ในวัยอนุบาลจนถึงอายุ 25 ปี จากการศึกษาติดตามเด็กเหล่านี้ตลอดระยะเวลาประมาณ 20 ปี ทำให้ค้นพบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมสั่งสอนทักษะทางสังคมจากพ่อแม่เป็นอย่างดีจะประสบความสำเร็จในสังคมที่เขาใช้ชีวิตอยู่อย่างมีนัยสำคัญ

เด็กที่มีทักษะทางสังคมดีจะสามารถใช้ชีวิตพร้อมหรือทำงานร่วมกับเพื่อนฝูงของเขาได้ดี ทำตัวเป็นประโยชน์กับเพื่อนฝูง ช่วยเหลือเพื่อนฝูงคนรอบข้างได้ เข้าใจและตระหนักถึงอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง สามารถแก้ปัญหาของตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น มีแนวโน้มสูงที่จะสำเร็จการศึกษา

ในระดับปริญญาตรีเป็นต้นไป และมีงานประจำทำเมื่ออายุได้ 25 ปีเป็นจำนวนมากกว่าเด็กที่มีทักษะทางสังคมต่ำ

ในทางตรงกันข้าม เด็กที่ไม่มีหรือมีทักษะทางสังคมต่ำมีโอกาสสูงที่จะเป็นผู้ต้องถูกจับตัวตั้งแต่เป็นผู้เยาว์ ติดเหล้า และไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ต้องอยู่สถานสงเคราะห์มากกว่าจะอยู่กับครอบครัว

เพียงแค่อ่านก็ได้อ่านดิฉันก็อึ้งด้วยความประทับใจแล้วละค่ะ เข้าใจว่าท่านผู้อ่านคงจะรู้สึกอึ้งและทึ่งเหมือนกัน เพราะคุณสมบัติข้อแรกนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องการศึกษาด้านวิชาการที่พ่อแม่จำนวนมากเพิ่งให้ความสำคัญมากกว่าเรื่องอื่น พ่อแม่หลายคนไม่มีเวลาใกล้ชิดลูก มุ่งเอาเวลาไปทำมาหากินสร้างเงินก้อนโตมาจ่ายค่าเล่าเรียน ค่าติวเตอร์แพงๆเพราะหวังว่าการศึกษจะทำให้ลูกประสบความสำเร็จ

คราวนี้พ่อแม่คงต้องคิดใหม่แล้วละ ลูกของท่าน ท่านก็ต้องสอนพวกเขาเองด้วย ไม่ใช่ฝากความหวังและความรับผิดชอบส่วนใหญ่กับครูอาจารย์ที่สถาบันการศึกษาที่เขาว่ากันว่าพ่อแม่คือครูคนแรกของลูก นั่นถูกต้องที่สุดค่ะ ครอบครัวคือสังคมแรกสุดที่ลูกได้พบเจอ ดังนั้นทักษะในการสังคมอันดับแรกต้องมีพ่อแม่เป็นผู้วางรากฐาน ซึ่งทักษะนี้จะเป็นรากฐานในการเข้าสังคมต่อไปของลูก **"คริสติน ซูเบิร์ด"** ผู้อำนวยการโครงการของมูลนิธิโรเบิร์ต วู้ด จอห์นสัน ซึ่งเป็นผู้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยที่ยาวนานถึง 20 ปีนี้ได้กล่าวประโยคที่สะกิดใจพ่อแม่ทั่วโลกว่า "ตั้งแต่อายุน้อยนิด ทักษะ(ทางสังคม) นี้สามารถบ่งชี้ว่าเด็กจะได้เข้ามหาวิทยาลัยหรือเข้าคุก และเขาจะได้งานทำหรือเป็นขี้ยาเมื่อโตขึ้น"

2. พ่อแม่ที่มีความคาดหวังและให้ความมั่นใจแก่ลูกสูง มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียที่ลอสแอนเจลิส (University of California at Los Angeles หรือ UCLA) ได้ทำการสำรวจเด็กจำนวน 6,600 รายที่เกิดในปี ค.ศ. 2001 โดยค้นพบว่าความคาดหวังที่ผู้ปกครองมีต่อเด็ก มีผลกระทบต่อความสำเร็จในชีวิตของเด็ก **"อาจารย์นัล ฮาล์ฟอน"** หัวหน้าโครงการสำรวจวิจัยกล่าวว่าพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังและมีความเชื่อมั่นว่าลูกของตนจะต้องเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้มักจะสามารถดำเนินการให้ลูกสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้สำเร็จ ต่างจากพ่อแม่ที่เมื่ออาจจะคาดหวังว่าลูกน่าจะเข้ามหาวิทยาลัยได้ แต่มีเพียงความคาดหวัง ไม่มีความเชื่อมั่นว่าลูกจะทำได้ ซึ่งเมื่อพ่อแม่ไม่เชื่อมั่น ลูกก็จะรู้สึก

ได้และทำให้ลูกขาดความเชื่อมั่นในตัวเองไปด้วย ประเด็นนี้เป็นเรื่องซับซ้อนทางจิตวิทยาพอสมควร การเป็นพ่อแม่เป็นภาระกิจการยากและหนักมาก แต่ถ้าท่านมีทั้งสมอง หัวใจ และความเชื่อมั่นให้กับลูกความสำเร็จย่อมไม่ไกลเกินที่ท่านและลูกจะไขว่คว้า

3. แม่เป็นผู้หญิงทำงาน เรเซลและเดวิดอ้างถึงงานวิจัยของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดที่ออกมาแสดงให้เห็นว่าเด็กที่เติบโตขึ้นมาอยู่กับแม่ที่ทำงานนอกบ้านได้รับประโยชน์จากการที่แม่ทำงานนอกบ้านอย่างมีนัยสำคัญ ชื่อนี้แปลกจากที่ดิฉันเคยคิดนะค่ะ เพราะคิดว่าลูกน่าจะได้รับความอบอุ่นจากแม่ที่เป็นแม่บ้านเต็มเวลามากกว่า

งานวิจัยยังพบว่าลูกสาวที่มีแม่ทำงานนอกบ้านจะใช้เวลาศึกษาในสถานศึกษานานกว่ากลุ่มที่ไม่มีแม่ที่ทำงานนอกบ้าน นอกจากนี้พวกลูกสาวกลุ่มที่มีแม่ทำงานนอกบ้านยังมีแนวโน้มที่จะได้งานในตำแหน่งหัวหน้างานและมีรายได้สูงกว่าพวกที่มีแม่อยู่กับบ้านถึง 23% (เดว่า ลูกสาวคงได้รับแรงบันดาลใจจากแม่ที่เป็นหญิงเก่งก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามอยากจะทำใจว่าบรรดาแม่ที่เป็นหญิงทำงานต้องใส่ใจดูแลอบรมลูกด้วยประมาณว่างานอาชีพที่ไม่ขาด งานแม่บ้านก็ไม่พร่อง ที่นี้หันมาดูลูกชายที่มีแม่ทำงานนอกบ้านบ้าง พวกเขามีแนวโน้มที่โตขึ้นแล้วจะสนใจดูแลงานบ้านและดูแลลูกมากกว่าพวกที่มีแม่เป็นแม่บ้าน (สงสัยพอมมีแม่อยู่บ้านทำให้ทุกอย่าง ลูกชายกลุ่มนี้เลยนิสัยเสียละกระมัง?)

งานวิจัยได้เปิดเผยข้อมูลที่น่าสนใจอีกด้วยว่าลูกชายที่มีแม่ทำงานนอกบ้านใช้เวลาในการดูแลลูกมากกว่าอีกกลุ่มถึง 7.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และใช้เวลาทำงานบ้านมากกว่าสัปดาห์ละ 25 นาที (พวกฝรั่งที่เขาชอบตัวเลขกันจริงๆนะค่ะ) **"อาจารย์แคโรลีน แม็กกินน์"** แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดกล่าวถึงประเด็นเรื่องการมีแม่ที่ทำงานนอกบ้านว่ามันเป็นปัจจัยหนึ่งที่ดีแสดงถึง **"บทบาท"** ที่เป็นแบบอย่างในสังคมครอบครัวที่ลูกเรียนรู้จากแม่ซึ่งมีผลต่อแนวคิดและพฤติกรรมของเขาในอนาคต เช่น ถ้ามีแม่ที่ทำงานนอกบ้านไม่ค่อยมีเวลาทำงานบ้าน สมาชิกคนอื่นๆในครอบครัวไม่จำกัดว่าเป็นหญิงหรือชายก็ต้องช่วยกันคนละไม้ละมือ...

ทราบอย่างนี้แล้วแม่ๆทั้งหลายคงต้องเริ่มฝึกนิสัยผู้ชายในบ้านกันแล้วละคะ นี่แค่เพียงสามข้อแรกที่เป็นลักษณะของ

บรรดาพ่อแม่ที่มีลูกประสบความสำเร็จค่ะ
อ่านแล้วก็ใช้วิจารณ์ของเราตัดสินใจเอง
ว่าข้อไหนเหมาะกับเรา ใช้หรือไม่ใช่อะไร
ทั้งนี้คุณลักษณะบางข้ออาจค้านกับค่านิยม
ของท่าน เช่น บางท่าน (รวมทั้งดิฉัน) เชื่อว่า
การที่แม่สามารถอยู่บ้านทำหน้าที่แม่บ้าน
จะดูแลลูกได้เต็มที่กว่าแม่ที่ทำงานนอกบ้าน
ท่านก็สามารถอยู่บ้านเป็นแม่บ้านเต็มตัวก็ได้
แต่นำข้อมูลนี้ไปพัฒนาคุณสมบัติอื่นๆที่ท่าน
อาจจะพร่องไปหรือไม่ เช่น ถึงแม่ท่าน
จะเป็นแม่บ้าน ก็เป็นแม่บ้านที่ทันสมัย
สนใจข่าวสารบ้านเมือง ธุรกิจ และเศรษฐกิจ
ท่านสามารถคุยกับลูกและให้คำปรึกษาได้
ทุกเรื่องรอบตัว ถ้าทำได้แบบนี้ท่านก็จะ
สามารถอดข้อต่อเรื่องไม่มีความรู้
เรื่องข้อมูลธุรกิจนอกบ้านไปได้ในระดับ
หนึ่งค่ะ

สัปดาห์หน้ามาคุยกันต่อถึงคุณลักษณะ
อื่นๆที่เหลืออีก 6 ประการนะคะ